

Бахтало тунаре дивес / зес!
Честит рожден ден!

Кирил Кирилов, поет

Роген на 14. 10. 1954 г. в Темевен, израснал в Чепеларе. Завършил български език и литература в Учителски институт в Смолян.

Издал 2 книги с поезия: "Пампоровска колиба" - 1997 г. и "Олтар сред планината" - 2000 г. Отличен със "Специална награда" в конкурса за поезия Усин Керим на в. "Дром громендар".

Орхан Тахир, юрист

Роген на 14.10.1978 г. в гр. Провадия, юрист в Министерство на земеделието и горите

Перхан Карамукова, журналист

Рогена в гр. Пловдив на 18. октомври 1975г., репортер във в-к "Позвънете - новини", кореспондент на в-к "Дром громендар", общински съветник

Петрана Пунчева, журналистка

Рогена на 17. октомври в гр. Монтана, завършила Американския университет в Благоевград. Репортер във в-к "Сега".

За козируването и изстрелите в мишената

по повод стихосбирката на Васил Чапразов "Циганско лято"

Циганското лято е свързано с представата за последните пориви преди есента - да се изпратят децата на училище, да се прибере гроздето, да се приготви зимнината, дървата да се нарежат, обръчите на бчвата да се натегнат, виното да се прибере, да се сvari ракията, да се ... В привидния хаос от действия всичко има точно определен ред, всичко има значение.

Знам обаче, че в поезията винаги има и нещо друго - едно до друго две значения никога не са само сбор от двете значения - те създават трето, ново значение, което винаги носи изненада.

В края още на първото стихотворение на стихосбирката новото значение за думата, което се ражда от наложеното мълчание, те спира, за да разбереш, че от тук нататък само с едно прочитане май няма да минеш: "Слово мое, Амритсар, прокуда от безмълвие". Следват - като малки картинни видения - рибарите, морето, надеждата, есента в покрайнините, закачливото намигване към Уитман с установеното, че колкото и въпроси да има, то разстоянието от Кермен до Осло остава път между хора и гари.

Така, почти стигнал до половината, подведен от филологическото си образование, не проумях защо е озаглавена тази стихосбирка по този начин, нещо много модерна взе да ми се вижда, уж стихосбирка, а има и проза (като че ли живота ми е само поезия!), хубаво, за семейството става въпрос, то си ни е стълба на живота, но къде тук връзката с циганското лято?

Като изкушен читател бях забравил за миг, че циганското лято идва и си отива непредвидимо и непредвидено.

Неусетно въпросите изчезнаха от само себе си. Останах сам със стиховете. И разбрах, няма случайни думи - уж ленивото начало ме е подготвило за срещи.

С циганите, които могат "да отбрулят камъните от небето, да направят от смъртта - театър". С призива към Есма - в песен да се чуем. С болката, че с майка си не смееш да говориш на цигански. Със събуждането на съня, изразено във "Все за брат ми": "Брат ми, козируват ми вече - тъй както сънуваше ти". След малко авторът ще каже и "брат ми, и аз се уча да козирувам", защото знае, че козируването никога не е едностранно. С трудното - да издържиш да си ти самият, дори и да знаеш че може да увиснеш между хляба и ножа. С осъзнаването на реалността - в пиянство се говорят само истини.

Със среща с един поет, който понякога вижда света и болките ти сякаш и през моите очи.

Открай време е прието, че поетите са башка - все нещо по-различно виждат, казват, правят. Някои от тях могат от всеки свой миг да направят нещо, което не знаеш откъде им е дошло - от рая ли, от ада ли. Но да радва, или да боли, и то така, че след време друг, като го прочете да каже - абе, това май и за мен се отнася, пък виж тук как е уловено - като точен изстрел в десетката на мишената.

Аз открих в някои от стиховете неща за себе си и неща от себе си. Струва си да знаеш, че и друг е като теб, знае какво точно изпитваш, защото има сетица за това.

Вярвам, че повече хора, отколкото аз си представям, ще открият в стихосбирката "Циганско лято" нещо за себе си, за живота си. Може би - и нещо от себе си?

Стоян БУДАКОВ

от стр. 1 • дром громендар

БНТ се изгаври с мъката на хората

БНТ се изгаври с мъката на ромите, останали без подслон след наводнението в с. Дълго поле, общ. Калояново. На 24 септември в новините на Канал 1 бе излъчен репортаж на Цветан Симеонов, РТВЦ - Пловдив, в който прозираше подигравателният тон на автора към пострадалите роми.

Защо БНТ спести трагедията на толкова хора след наводнението в с. Дълго поле, където 150 души останаха без домове, без покрънина. Или болката на ромите не е важна, тя не може да бъде равна на болката на другите български граждани?

Вместо съпричастност, държавната телевизия показа кадри, които по скоро напомняха обстановката в нацистките концлагери. Изгавриха се с безсилието на млади и стари, на деца и родители - камерата следеше подстрижката на ромите, останали под открито небе, подвластни на прищевките на природата. Кому бяха нужни тези кадри, чия злост и омраза трябваше да засият? За това ли се харчат народните пари. Не е ли обидно за българския народ, че някой използва националната телевизия, за да се подиграва с достойнството на хора изпаднали в това бедствено положение.

"Някои от тях /ромите - б.р./ бяха доволни, че за първи път ще спят в чисти легла и ще имат нормална храна" - този текст допълни унизителните кадри. Това ли е истинското лице на трагедията? Слепи останаха журналистите на БНТ за сринатите до основи къщи, за блатата в дворовете на хората, припечелвали с честен труд, живели в оскъдица, но построили къщи.

За кого беше този репортаж, чия поръчка е изпълнил авторът Цветан Симеонов? Или това е само бегъл щрих към политиката на ненавист към ромите?!

РИЦ/РИС

КОНКУРС ЗА ПОЕЗИЯ НА ИМЕТО НА УСИН КЕРИМ

Резултатите ще бъдат обявени в навечерието на 2006 г.

Ще бъдат присъдени следните награди: Специална награда на името на УСИН КЕРИМ

**Първа награда (поезия на ромски език)
Първа награда (поезия на български език)
Втора награда (поезия на ромски език)
Втора награда (поезия на български език)**

Участниците в конкурса трябва да изпратят не по-малко от три свои творби до 8 декември 2005 г. на адрес:

София, ул. "Любен Каравелов" 31, ап. 6
за в. "Дром громендар"
e-mail: drom@applet-bg.com